

Silvia Brouwer baant zich een weg door het water tijdens het NK cross triatlon op Ameland. Foto: Anja Brouwer

Brouwer grijpt net naast titel op NK cross triatlon

Thuisfavoriet Lex Kiewied is tevreden over zevende plaats

Mark Vallinga

Nes | In sport wint niet altijd de sterkste deelnemer. Maar al te vaak spelen slimheid, ervaring en wedstrijd tactiek een doorslaggevende rol. Daar kan Silvia Brouwer na gisteren een woordje over meepraten. De 42-jarige triatlete toonde op Ameland aan over enorme vechtlust te beschikken en had uitstekende benen, maar liep de nationale titel op het Nederlands kampioenschap cross triatlon mis door een verkeerde tactische keuze.

En dat zorgde voor dubbele gevoelens bij Brouwer, die desondanks met een glimlach haar zilveren medaille in ontvangst nam. „Ik ben heel blij met zilver, maar ik had zó gehoopt op goud. Dat had er denk ik ook wel ingezeten vandaag”, zei de Heerenveense, die opgroeide op Ameland. „Daarom zou het fantastisch zijn geweest als ik juist hier de Nederlandse titel won. Helaas is die droom niet uitgekomen. Misschien dat ik die kans wel nooit meer krijg. Daar baal ik van, maar ik kan er niets aan veranderen. De vorm is er, de benen zijn goed, maar tactiek is een belangrijk onderdeel in deze sport.”

Na 1500 meter zwemmen om de pier bij Nes, lag Brouwer zo'n anderhalve minuut achter op twee koplopers: Ingrid van Lubek (de uiteindelijke winnares) en Natascha van der Vlis. Die achterstand had Brouwer halverwege de 35 kilometer mountainbiken ongedaan gemaakt. „Ingrid en ik bleven samen over op het strand en fietsen langs het water. Op die plek is de beslissing gevallen”, analyseerde Brouwer. „Zij maakte betere keuzes en reed makkelijker door het water. Ingrid had zomaar een gat van bijna drie minuten geslagen. Dat heb ik niet meer goed kunnen maken.”

De triatlete probeerde tijdens het laatste onderdeel, twaalf kilometer hardlopen door de duinen en over het strand, nog iets dichterbij te ko-

men. In die opzet slaagde Brouwer niet. „Mijn ouders stonden langs het parkoers en gaven de tijden door. Na drie kilometer hardlopen had ik wel door dat het verschil te groot was. Toen ben ik niet meer heel diep gegaan. Dan spaar ik mijn krachten liever voor een volgende wedstrijd.”

Die bespaarde energie kan Brouwer ook goed gebruiken: eind oktober reist zij af naar Hawaï voor deelname aan het WK cross triatlon. Een uitgelezen kans om zich te meten met atleten uit andere landen. „Het wordt in ieder geval een prachtige reis en een mooie ervaring. Qua resultaat vond ik het NK belangrijker, maar natuurlijk wil ik ook op Hawaï zo goed mogelijk presteren. Dat wordt alleen erg lastig, omdat ik

Helaas is die droom niet uitgekomen. Misschien krijg ik wel nooit meer de kans om te winnen

mijn goede vorm dan nog acht weken vast moet houden. Het seizoen verloopt tot nu fantastisch voor mij, maar het is wel een erg lange periode om op dit niveau te blijven. Ik ben al erg blij dat ik me heb weten te kwalificeren.”

Waar Brouwer nog lang niet klaar is met haar seizoen, staan er voor Lex Kiewied voorlopig geen triatlons meer op het programma. De 37-jarige Amelander finishte gisteren, achter winnaar Joep Staps, als zevende op het NK en was daar tevreden over. „Van tevoren had ik gehoopt op een plaats bij de eerste tien, dus ik ben blij dat ik hier als zevende over de streep kom. Misschien dat ik nog wat korter op de top vijf had kunnen zitten, maar ik heb tijdens de race een paar tactische foutjes gemaakt. Nota bene op mijn thuisstrand, waar ik eigenlijk

in het voordeel zou moeten zijn.”

Want waar Kiewied er met enkele andere deelnemers voor koos om langs het water te fietsen, had hij er naar eigen zeggen beter aan gedaan om vlak onder het duin te blijven rijden. „Ik heb de afgelopen weken een paar keer uitgeprobeerd waar ik het beste kon fietsen, maar door de regenval van de laatste dagen waren de omstandigheden anders”, constateerde hij. „Iedereen die langs het water fietste, kwam nu een paar keer vast te zitten. Dat is het mooie van deze sport: je moet zelf belangrijke keuzes maken en achteraf weet je pas of het de juiste zijn geweest. De gok pakte voor mij helaas verkeerd uit.”

Vrolijke gezichten

Kiewied finishte vorig jaar nog als tweede in de Tri-Ambla, dat toen niet als Nederlands kampioenschap op de kalender stond. In die editie viel alles op de juiste plek voor de Amelander thuisfavoriet. Dat was dit keer niet het geval. „Toen had ik een superdag en nu had ik een goede dag”, zei Kiewied realistisch. „2017 is fantastisch voor mij verlopen. Ten opzichte van dat jaar heb ik nu stukken minder kunnen trainen. Dan mag je qua prestaties niet hetzelfde verwachten. Daarom ben ik ook meer dan tevreden met een zevende plek in deze editie. Dat heb ik er op ervaring toch maar mooi uit weten te slepen.”

En dat terwijl de voorbereiding voor Kiewied wel iets anders verliep dan normaal. Hij is betrokken bij de organisatie van het evenement, waar ook dit jaar weer meer dan 900 deelnemers aan de start stonden. „Ik help graag mee om dit mogelijk te maken. Met een hele groep vrijwilligers hebben we deze week alles opgebouwd. Dat hakt er wel even in, maar het geeft veel energie als je al die vrolijke gezichten rond de finish ziet. Ik doe vaak mee aan dit soort wedstrijden en daar steken andere mensen veel tijd in. Nu het op Ameland wordt georganiseerd, vind ik dat je zelf iets terug moet geven. Het was een prachtige dag, maar volgend jaar hoop ik wel weer op het podium te staan.”